

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **R. M.**, zastoupený JUDr. Ondřejem Sovákem, advokátem se sídlem Švédská 107/39, Praha 5, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2011, č. j. 1765/530/11/Zm, 79959/ENV/11, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 6. 2016, č. j. 7 A 5/2012 – 57,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Česká inspekce životního prostředí, Oblastní inspektorát Ústí nad Labem, uložila žalobci pokutu ve výši 500.000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 66 odst. 3 písm. d) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech. Žalobce se měl dopustit správního deliktu porušením § 19 odst. 1 písm. c) téhož zákona, podle kterého provozovatel zařízení k využívání odpadů je povinen provozovat zařízení k využívání odpadů v souladu s jeho schváleným provozním řádem.

[2] Žalovaný zamítl odvolání žalobce rozhodnutím ze dne 1. 11. 2011, č. j. 1765/530/11/Zm, 79959/ENV/11.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který ji usnesením ze dne 21. 6. 2016, č. j. 7 A 5/2012 – 57, odmítl pro opožděnost.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti usnesení městského soudu kasační stížností z důvodů uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Stěžovatel nesouhlasil se závěrem městského soudu, že obdržel napadené rozhodnutí žalovaného již dne 7. 11. 2011. Byl přesvědčen, že žalobu podal řádně a včas. Dále stěžovatel podotkl, že zjištění opožděnosti žaloby trvalo městskému soudu čtyři a půl roku od jejího podání.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že napadené rozhodnutí nabylo právní moci dne 7. 11. 2011. Žaloba byla doručena soudu až dne 13. 1. 2012, tedy po marném uplynutí zákonné lhůty.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Kasační stížnost je přípustná. Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] Předmětem posuzované věci je otázka včasnosti žaloby. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy napadené rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem. Zmeškání lhůty pro podání žaloby přitom nelze prominout (§ 72 odst. 4 s. ř. s.).

[10] Mezi účastníky je nesporné, že stěžovatel podal žalobu k poštovní přepravě dne 13. 1. 2012. Tento údaj vyplývá z obálky, v níž byla městskému soudu žaloba doručena a která je založena na č. listu 11 spisu městského soudu. Stěžovatel potvrdil toto datum jako den podání žaloby v kasační stížnosti. Pro posouzení včasnosti žaloby je tedy rozhodné, od kterého data začala běžet lhůta pro její podání.

[11] Z údajů na doručence připojené k napadenému rozhodnutí žalovaného vyplývá, že bylo stěžovateli doručeno dne 7. 11. 2011. Doručenka je opatřena vlastnoručním podpisem stěžovatele, který stvrzuje osobní převzetí zásilky uvedeného dne.

[12] Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu doručenka zakládá vyvratitelnou domněnku správnosti údajů na ní uvedených. Ke zpochybnění údajů o doručení, které z ní vyplývají, musí adresát předestřít jinou, avšak srovnatelně pravděpodobnou verzi reality (viz např. rozsudky ze dne 8. 9. 2014, č. j. 8 As 56/2014 – 24, ze dne 28. 8. 2013, č. j. 8 As 106/2012 – 40, nebo ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 As 65/2009 – 61).

[13] Stěžovatel nepochybně pravost svého podpisu ani jiné údaje uvedené na doručence. V kasační stížnosti se omezil na prostý nesouhlas se závěrem městského soudu, podle kterého mu napadené rozhodnutí bylo doručeno dne 7. 11. 2011. Netvrdil, a tím méně prokázal,

že by mu rozhodnutí žalovaného bylo doručeno jiný den nebo že by údaje na doručence byly nesprávné. Nejvyšší správní soud proto považuje za prokázané, že rozhodnutí žalovaného bylo stěžovateli doručeno dne 7. 11. 2011. Žaloba podaná k poštovní přepravě dne 13. 1. 2012 tak byla opožděná.

[14] Soud proto uzavřel, že stěžovatel účinně nezpochybnil nosné závěry městského soudu, pro které byla žaloba odmítnuta.

[15] Jakkoliv Nejvyšší správní soud sdílí výtku stěžovatele adresovanou městskému soudu, že odmítnutí žaloby pro opožděnost více než čtyři roky od zahájení řízení před městským soudem, svědčí o nepečlivém přístupu městského soudu k vyřizování věcí, tato skutečnost není způsobilá zhojit opožděnost žaloby. Domníval-li se stěžovatel, že řízení před městským soudem bylo zatíženo neodůvodněnými průtahy, mohl využít procesního prostředku podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů, tedy podat návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

IV. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[16] Nejvyšší správní soud neshledal napadené usnesení městského soudu nezákonným ani nepřezkoumatelným, proto kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[17] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2016

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu